

Skatteministeriet
Den

J.nr. 99/04-580-00109

Spørgsmål 97

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed fremsendes svar på spørgsmål nr.97 af 2. november 2004.
(Alm. del - spørgsmål 97)

Kristian Jensen

/Tage Christensen

Spørgsmål 97:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 13. oktober 2004 fra FOA Holstebro vedrørende skattefri befordringsgodtgørelse, jf. alm. del – bilag 33."

Svar:

Jeg vil gerne slå fast, at der ikke, som påstået i henvendelsen, er sket en skærpelse af reglerne.

Udbetalinger af skattefrie godtgørelser skal - som enhver anden udgift – altid kunne dokumenteres. Det er endvidere en forudsætning, at arbejdsgiveren kontrollerer, at betingelserne for skattefri udbetaling er til stede.

De nærmere krav fremgår af bekendtgørelse om rejse- og befordringsgodtgørelse nr. 173 af 13. marts 2000.

Jeg mener i øvrigt, at reglerne for skattefri godtgørelse er et godt tilbud. Hvis reglerne overholdes, kan arbejdsgiveren uden skattemæssige konsekvenser holde medarbejderen skadesløs, og medarbejderen slipper for udarbejdelse og opbevaring af sin egen dokumentation og undgår en eventuel efterfølgende strid med ligningsmyndigheden om et fradrag på selvangivelsen.

Told- og Skattestyrelsen har i øvrigt om reglerne oplyst følgende:

"Ifølge de gældende regler er godtgørelser, der udbetales af arbejdsgiveren for udgifter, som medarbejderen påføres som følge af arbejdet, som udgangspunkt skattepligtige for medarbejderen, jf. ligningslovens § 9, stk. 5, 1. pkt. Godtgørelser af medarbejderens erhvervmæssige udgifter til befordring kan dog udbetales skattefrit, hvis de ikke overstiger de satser, som er fastsat af Ligningsrådet, jf. ligningslovens § 9, stk. 5, 2. pkt. og § 9 B, stk. 3. Derudover er der visse dokumentationskrav samt en forudsætning om, at arbejdsgiveren fører kontrol med den erhvervmæssige kørsel, jf. bekendtgørelse nr. 173 af 13. marts 2000.

Efter bekendtgørelsens § 2, stk. 2 skal bilag vedrørende den erhvervmæssige kørsel (udover modtagerens identitet, anvendte satser og beregning af godtgørelse) indeholde oplysninger om dato, det erhvervmæssige formål, kørselens geografiske mål med eventuelle delmål og kilometerantal.

Ved delmål forstås de erhvervmæssige mål, som afviger fra hovedruten og som sådan bevirker, at det samlede kilometerantal bliver højere, end det ville være ved direkte kørsel mellem to punkter. Delmål kan endvidere anvendes, hvor der under den samme ubrudte erhvervmæssige kørsel indgår flere geografiske kørselsmål, for eksempel sælgerens kundebesøg eller hjemmehjælperens klientbe-

søg. Ved en sådan kontinuerlig erhvervsmæssig kørsel fra klient til klient vil det være tilstrækkeligt at angive det samlede kilometerantal fra start til slut, forudsat de enkelte geografiske delmål er angivet i den rækkefølge, som de er besøgt.

Ovennævnte krav til dokumentation og kontrol udgør de skattemæssige betingelser for skattefriheden. ToldSkat stiller ikke krav om, at en kundes virksomhedsnummer eller en klients personnummer skal fremgå. Det er imidlertid arbejdsgiverens ret selv at tilrettelægge sin administration og kontrol af de udbetalte godtgørelse - blot betingelserne for skattefri udbetaling er opfyldt. Arbejdsgiveren kan således frit tilgodese egne interne formål, eksempelvis med krav om yderligere oplysninger.

Hvis betingelserne for skattefriheden ikke er opfyldt, har ToldSkat pligt til at reagere herpå og vejlede arbejdsgiveren om, at manglende opfyldelse af kravene vil medføre bortfald af medarbejdernes skattefrihed. Det er herefter op til arbejdsgiveren (eventuel i dialog med lønmodtagerne) at vurdere, om ordningen med skattefri godtgørelse er den mest hensigtsmæssig i den konkrete situation, for eksempel er det ved cykelgodtgørelse ikke utænkeligt, at en fast kompensation i form af et skattepligtigt tillæg til lønnen vil være en mindre tidkrævende løsning.

Arbejdsgiverkontrollen beslutter i forbindelse med en kontrol, om der ved fejl vedrørende tidligere år skal ske underretning af lønmodtagerens slutligningskommune.

Det er den kommunale ligningsmyndighed, som har kompetencen til at afgøre, om udbetalte kørselsgodtgørelser er skattepligtige. Hvis skattefriheden tilside-sættes, vil den yderligere skat blive opkrævet hos lønmodtageren. Hvis arbejdsgiverens dokumentation er ufuldstændig eller bortkommet, kan det således blive til skade for lønmodtageren.

Der er imidlertid ikke hjemmel til at lade arbejdsgiveren betale lønmodtagerens skat. Hvorvidt arbejdsgiveren har et ansvar i forhold til lønmodtager, er et civilretligt spørgsmål, som må afgøres de to parter imellem. En eventuel kompensation til lønmodtageren skal i givet fald beskattes hos lønmodtageren som yderligere løn.”